

1. Ve světnici u Kozinů

stará vdova Kozinová smaží vaječinu,
čeká na syna, co se má vrátit za hodinu,
neví, že tělo synovo je na polovinu.

R: Ono je, je, je, ono je, je, je.

2. Zaplakali Psohlavci a Psohlavkyně,

my jsme na tom byli povinně ze školy v kině,
ale já jsem musel jít na záchod zrovna v polovině,
takže nevím nic o Kozinově vině či nevině.

R: Nevím nic, nic, nic, vůbec nic, nic, nic.

3. Učitelky dějepřavy,

ty vám měly prsa, že až oči lezli z hlavy,
jedna, ta mi přála dlouhá léta, pevné zdraví,
a abych neskončil jak Kozina a nešel do šatlavy.

R: Ne, ne, ne, já, já, já.

4. Nejsem Psohlavec a nestojím o marnou slávu,

ale člověk nikdy neví, kdo mu nasadí psí hlavu,
a proto, mámo, nechystej mi večer stravu,
jsem připraven, připraven na popravu.

R: -vu, -vu, -vu, -vu, -vu, -vu.

5. Kdo nemá v občance, ten musí mít pod čepicí

a kdo nemá pod čepicí, ten ať pije slivovici,
dáš si jednu velkou a máš opici,
a to je chvíle pro písničky Jaromíra Nohavici.

R: Je, je, je, ano, yes, yes, yes, da, da, da, ano.